

Herdinnan.

Slogs-gud! unna en herdinna,
 Mer en frogen herde finna!
 Som ej glad på fältet spritter,
 När hon råddad hemma sitter,
 Som ej tjust sig fransar knyter
 Af de blommor, hon ej bryter,
 Som ej häntyckt fjörens spelar.
 Fastän hennes famljud felar.

Slogs-Guden.

O! hvi flyn J. så hvarandra,
 Födde att tillhamman wandra
 Delen äro hvarandras öden,
 Den frages slifwa döden:
 Dygden skall er glädje skydda,
 Gladjen edra rätter frydda;
 Sorgen skall ej huta stället,
 Der er omhet reffe tjället.

GS 289

Twenne

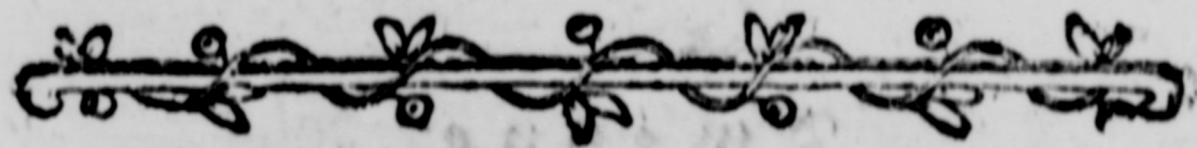
Kärleks-Visor:

- 1) Jag älskar dig så mycket så, m. m.
- 2) Slogs-Gud! unna mig att finna m. m.

STOCKHOLM, 1824.

Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

Jag älskar dig så mycket, så,
 Att det kan aldrig bli bestrifwet;
 Och jag uttrypar det ändå
 I hvarje ögonblick af lifwet.
 Hwars ord jag säger, är ditt namn,
 Jag älskar dig och det bekänner;
 Långt från dig, eller wid din famn,
 Ack! jag det tänker eller känner.

2.

Jag älskar dig, jag stackars tof,
 Och älskar om dig tusen gånger;
 Jag läser dig i hvarje bok,
 Och sjunger dig i alla sånger.
 När flickan dansar fram så lätt,
 Du lyser genom hennes slöja;
 I hvarje tasta, hwars porträtt,
 Jag dina anletsdrag, vill röja.

3.

Jag med en känsla, ren och mild,
 Din åsyn och ditt minne njuter;
 Och när jag somnar, ack! din bild
 Sig i min sista tanke gjuter;
 I nattens sköt du hellsar mig
 Med rofyllda och tysta drömmar;
 Mitt hjerter himmer före till dig,
 Din ljuset till mitt öga strömmar.

4.

När du är borta, jag dig hör,
 Jag ser dig genom saknads-tåren;
 Jag gifar till allt hwad du gör,
 Och följer omärkt dig i spåren;
 Och när jag dig i samnen har,
 Det är en salighet, en tjusning!
 Blott kärlek är den lust jag drar,
 Jag lefwer af din andes susning.

5.

Min enda skatt din kärlek är,
 Min dra, att jag dig behagar;
 För dig och genom dig jag lär
 Att njuta själfröa plågans dagar.
 O! älskade, mitt lif, min själ,
 Hur väl jag wet att dig värdera;
 Hur jag dig älskar! — och lifvadt,
 Jag wille älska dig än mera!

Herden:

Stogs-Gud! unna mig att stana
 Någon önnare herdinna,
 Som ej rör mig, när jag nallar,
 Att i samma flugga swallar,
 Som sin hjord ej från mig loftar,
 När jag löf åt henne plöftar,
 Som sin hand ej från mig rycker,
 När min ömhet henne trycker.